

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 7 юни 2019 г.
(OR. en, it, de)

9313/19
ADD 1 REV 2

Междуинституционално досие:
2018/0105(COD)

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за установяване на правила, с които се улеснява използването на финансова и друга информация за предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на определени престъпления, и за отмяна на Решение 2000/642/ПВР на Съвета (първо четене) – Приемане на законодателния акт – Изявления

Изявление на Италия

Италия споделя целта на проекта за директива, що се отнася до използването на финансова информация не само за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, но и във връзка с други тежки престъпления.

Въпреки че в окончателния текст са отчетени някои от нашите коментари и в съображенията се изтъква необходимостта да се вземат предвид естеството, задачите и прерогативите, установени в националното законодателство, на всички етапи на прилагане на законодателния акт, Италия повтаря своите опасения във връзка с предвиждането на специфични задължения за държавите членки.

По време на преговорите Италия изрази своето предпочитание за по-голяма степен на гъвкавост при прилагането на разпоредбите на директивата.

Изявление на Германия

По принцип Германия подкрепя целта на проекта за директива за подобряване на достъпа до информация на звената за финансово разузнаване (ЗФР), както и на разследващите и правоприлагащите органи, за укрепване на сътрудничеството между съответните компетентни органи и на финансовите разследвания като цяло. Германия обаче има значителни резерви по отношение на отделни разпоредби от компромисния текст, по-специално определението за информация, свързана с правоприлагането, в член 2, параграф 6, членове 9 и 10 и в съображение 22, които не бяха част от приетия на 21 ноември 2018 г. мандат на Съвета за тристранните преговори. От гледна точка на Германия сегашният компромисен текст е значително по-лош в сравнение с мандата на Съвета, а отчасти и в сравнение с предложението на Европейската комисия.

За Германия е особено важно да не може да се заобикалят изискванията за събиране на данни за отделните органи. Сега обаче съществува такъв риск, тъй като определението на „информация, свързана с правоприлагането“ в член 2, параграф 6, подточка ii) обхваща също данни и информация, които запитаният орган трябва първо да получи. При това съгласно формулировката на проекта за директива остава без значение дали запитващият орган би могъл сам да събере тези данни.

Член 9 съдържа разпоредба относно обмена на информация между ЗФР в целия Съюз, която не е в съответствие с Директивата на ЕС за борба с изпирането на пари [Директива (ЕС) 2015/849], и по-специално членове 32 и 53 от нея. В писменото си становище относно проекта на Комисията Правната служба на Съвета се изказа критично относно съществуващите противоречия между член 9 и Директивата на ЕС за борба с изпирането на пари (Становище от 12 октомври 2018 г., док. 13100/18). С настоящата разпоредба по член 9 не се отстраняват тези противоречия. В нея се определят специфични изисквания за обмен на информация от ЗФР извън определената от правото на Съюза област на компетентност, като по този начин се накърнява свободата на държавите членки да организират националните ЗФР в съответствие със своите правни системи. Освен това разпоредбата въвежда конкретно изискване за обмен на информация, свързана с тероризма или организираната престъпност, като тези понятия не са уточнени в правото на ЕС чрез Директивата на ЕС за борба с изпирането на пари или настоящия проект за директива, компетентността на ЗФР за борба с тези престъпления не е обоснована, нито е направено разграничаване на този обмен на информация и други инструменти на полицейския и съдебния обмен на информация.

Член 10 предвижда обмен на данни между компетентните органи на различни държави членки, определени от съответните държави членки в съответствие с член 3, параграф 2. В член 3, параграф 2 на държавите членки се дава възможност свободно да избират тези органи, които могат да бъдат определени и децентрализирано на регионално равнище и могат да имат твърде различни отговорности, като държавите членки се задължават да нотифицират тези органи в рамките на четири месеца след крайния срок за транспониране. От друга страна, член 10 изисква от държавите членки още преди изтичането на крайния срок за транспониране да предвидят обмен на равнище Съюз между тези органи, които предстои да бъдат определени от държавите членки. Така държавите членки ще трябва да прилагат правно обвързващ обмен на информация в чувствителната област на финансовата информация, като оставят вземането на съществени решения на (бъдещата) преценка на други държави членки.

Съображение 22 се отклонява чрез конкретното споменаване на създаването на „ЗФР на ЕС“ като пример за „механизъм за координация и подкрепа“ от оценката, възложена съгласно член 65 от Директивата на ЕС за борба с изпирането на пари, която още не е изготвена.

Освен това специфичните разпоредби за защита на данните в компромисния текст изглеждат систематично непоследователни, тъй като в допълнение към Директива (ЕС) 2016/680 следва да се прилага и Регламент (ЕС) 2016/679.

Посочените по-горе недостатъци значително затрудняват държавите членки да осигурят пълно, правилно и най-вече законосъобразно прилагане на разпоредбите на директивата. Поради това Германия има резерви и не може да се съгласи с този проект на компромисен текст.
